

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Det er til fru Margrete Auken endnu en gang:

Jeg synes altså, fru Auken læser det her lovforslag, som en vis herre læser Bibelen. Det er også i orden, for jeg mener faktisk, at lovforslaget i høj grad lægger op til en forbudslov eller en afgrænsningslov, som forsøger – og jeg mener også, det i rimelig grad lykkes – at forhindre USA-tilstande, at undgå de ting, som fru Margrete Auken står her og maler et billede af for os. Men det er ikke det, lovforslaget handler om. Det er muligt, at det er nogle småting, der skal strammes op eller lempes; det må vi snakke om. Men at male det billede, at loven skulle give de tilstande, som man kender det ene og det andet sted i verden, mener jeg ikke er korrekt.

Forsøget på at fastsætte en grænse er efter min opfattelse en politisk beslutning. Der kan ikke findes en absolut målestok for, hvad der er sandt i det her spørgsmål. Jeg er enig i, at noget af det er etisk begrundet og noget af det har med følelser at gøre – sådan er det – og dér kan alle komme på banen.

Men hvis man under alle omstændigheder er imod, at denne metode overhovedet må eksistere, er man jo forholdsvis fastlåst med hensyn til at diskutere, hvordan den så skal bruges, og hvordan vi politisk afgrænser den, så den ikke kan misbruges til noget, som vi synes er uhen-sigtsmæssigt. Det er mit udgangspunkt.

Og når man siger, at der ikke er parallelitet mellem ægdonorer og sæddonorer, synes jeg, det er lidt svagt at sige, at ægdonation tager lidt længere tid. Så vil jeg kun sige, at sådan er det også med sæddonation: Dér tager det også nogle gange lidt længere tid. (*Munterhed*).

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg vil altså lige sige – og det er vigtigt – at jeg ikke er imod reagensglasbefrugtning. Jeg ved ikke, hvor hr. Bruno Jerup har det fra, at jeg skulle være imod det. Jeg har i mange år sagt, at hvis vi kan begrænse det til de lukkede æggeledere, så er det en meget smart metode, selv om den er belastende for den kvinde, der skal igennem det, men meget tyder på, at vi ikke kan begrænse det.

Og så vil jeg sige til hr. Bruno Jerup, at jeg altså ikke kan manes væk ved, at man siger, at jeg taler om noget, der ikke kommer det her lovforslag ved. Det her lovforslag handler om ægdonation fra kvinder, der ikke er i IVF-behandling.

Og det handler også om noget, der hidtil har været forbudt, og som nu skal gøres tilladt: at sunde, raske kvinder skal kunne underkastes IVF-behandling, altså udtagning af æg, af tre årsager: for det første fordi manden er steril, for det andet fordi veninden – eller hvem det nu er – ikke kan få børn, og for det tredje fordi man af andre grunde vil udtage ægget.

Når jeg så bruger det eksempel med den krydsede anonymitet, som Rigshospitalets overlæge har fremlagt, er det for at fortælle, at det her er lige om hjørnet, for hvordan skulle man ellers finde kvinder, der er villige til at undergå den behandling? Og det er derfor, vi faktisk står med alle spøgelseshistorierne helt tæt på os.

Og det er betryggende for mig, at også hr. Bruno Jerup kalder det helt ude i hampen og vildt og vanvittigt. For når det går op for ham, at det faktisk er det, der nu kan lade sig gøre nu med den lov, kunne det jo godt være, at han måske alligevel ville være med til at sige: Hov, hov, så liberal er jeg alligevel heller ikke. Men jeg tvivler såmænd, for så skal han sige nej, og så risikerer han at blive uvenner med nogle, og det vil Enighedslisten jo meget nødig være.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Helge Adam Møller har ordet for en kort bemærkning, og mon vi så ikke skal tilbage til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Mange af ordførerne har været inde på aldersgrænsen med hensyn til, hvad der skal være tilladt for kvinder i forbindelse med kunstig befrugtning. Skal der være en fast aldersgrænse, eller skal der være det, som ministerens forslag lægger op til: en grænse ud fra en lægelig vurdering osv.? Det kan man have mange holdninger til, og jeg er helt klar over, at alle udtrykker det, som de selv mener og føler er rigtigt.

Jeg er faldet over en artikel i Jyllands-Posten fra i dag, hvor der er et interview med en 30-årig kvinde med det smukke navn Mette-Marie Jensen. Hun er født af forældre, som begge var langt oppe i fyrrerne, og som begge i dag er langt oppe i halvfjerdserne, og hun fortæller, hvordan det har været. Hendes konklusion er, at det har været en fordel af være født af gamle mennesker.

Tillad mig at læse et enkelt lille afsnit op, hvor hun direkte siger: »Det lyder måske banalt, men min barndom var som et smukt landskab med